

منوجان

منوجان (مینو جهان) شهری است در استان کرمان.

این شهر مرکز شهرستان منوجان در این استان است. جمعیت منوجان بنا بر سرشماری سال ۱۳۸۵ مرکز آمار ایران، برابر ۱۲۵۸۷ نفر است.

این شهر با داشتن سد، رودخانه فصلی و آبشار طبیعی شهری زیبا است.

موقعیت جغرافیایی

این شهرستان با وسعتی معادل ۷۵۰۰ کیلومتر از جنوب و غرب با شهرستان رودان و بخش و شهر هشت بندی استان هرمزگان و از شمال و شرق با شهرستان کهنوج همسایه می‌باشد. موقعیت جغرافیایی این شهرستان ۷۰-۵۷ و طول شرقی ۲۴-۱۷ عرض شمالی است با توجه به نزدیکی این شهرستان به دریا، آب و هوای آن عمدتاً گرمسیری و مرطوب با رطوبت ۶۰ تا ۵۹ درصد در فصلهای مختلف با متوسط حرارت ۵۰+ و ۳۰- می‌باشد فصل بارندگی شهرستان از آبان تا اردیبهشت ماه ادامه دارد و در فصل تابستان هم کم و بیش تحت تاثیر باران‌ها و طوفان‌های موسمی حاصل از اقیانوس هند قرار می‌گیرد.

از سال ۱۳۷۳ تا ۱۳۹۰ بدلیل بروز خشکسالی این نظم بهم ریخته و نزدیک به ۱۳ سال است که منطقه تحت تاثیر یک خشکسالی ۱۰ ساله با کمبود شدید آب مواجه شده‌است. از نظر تقسیمات کشوری این شهرستان دارای دو بخش مرکزی و بخش آسمینون می‌باشد که مجموعاً ۱۰۸ روستا و آبادی را شامل می‌شود. در این شهرستان یک شورای شهر، یک شورای شهرستان، دو شورای بخش، ۶۴ شورای اسلامی روستایی به فعالیت مشغولند و شامل ۶ دهستان به ترتیب قلعه، نودژ، بجگان، دهگان، گشمیران و چاه شاهی می‌باشد.

این شهر دارای یک دژ تاریخی است. کمبود آب از مهم‌ترین مشکلات شهرستان منوجان است.

تاریخچه

عبدالله بن احمد مقدسی، جهانگرد و جغرافی‌نویس عرب سده چهارم هجری، در کتاب احسن التفاسیم فی معرفه الاقالیم منوجان را دیاری آباد معرفی کرده که مردم شهرهای دیگر برای گردش به آن جا می‌روند و نوشته‌است: «منوقان خود، در دو سوی دره خشک کلان جای دارد که یکی گویین و دیگری زامان نام دارد و در میان آن دو دژ جامعی همانند هست.»

اماکن مذهبی

- شاه اشرف
- بی‌بی طیبه
- امامزاده حضرت عباس
- امامزاده شاه سلطان سیف الدین
- قدمگاه خضر نبی